

F. t. l. vedr straffeloven

Ved model 3 opretholdes i modsætning til model 1 og 2 den gældende ordning, hvorefter foranstaltninger efter straffelovens § 68 og (i det væsentlige også) efter § 69 fastsættes på ubestemt tid. Modstykket hertil er, at model 3 sikrer, at der sker domstolsprøvelse af spørgsmålet om opretholdelse af den fastsatte foranstaltning inden for bestemte frister, medmindre spørgsmålet forinden har været forelagt for retten f.eks. på den dømtes initiativ i medfør af modellens § 72, stk. 2 (den gældende § 72, stk. 1).

Der henvises til betænkningen s. 12 og 69-70.

6.4. Model 4

I model 4 er der i modsætning til model 3 fastsat forskellige frister for anklagemyndighedens pligt til at indbringe spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen for retten.

Således skal spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af en foranstaltning, der medfører institutionsanbringelse eller mulighed herfor, efter model 4 indbringes for retten 5 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt for retten inden for de sidste to år. Derefter skal spørgsmålet forelægges for retten mindst hvert andet år.

Ved andre foranstaltninger skal spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen indbringes for retten 3 år efter afgørelsen og derefter hvert andet år. Dette gælder dog ikke, hvis spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse forinden har været prøvet f.eks. på den dømtes initiativ efter reglerne i modellens § 72, stk. 2 (den gældende § 72, stk. 1).

Der henvises til betænkningen s. 13 og 71-72.

7. Konsekvenserne af en gennemførelse af modellerne

Som led i den undersøgelse af foranstaltningsdomme, der er beskrevet under pkt. 5, er der foretaget beregninger af konsekvenserne af en gennemførelse af de 4 modeller.

Beregningerne tager udgangspunkt i oplysningerne vedrørende de ophævede domme, idet det er nødvendigt at have kendskab til den samlede foranstaltningstid for at kunne vurdere konsekvenserne af modellerne.

For at få et så realistisk og overskueligt billede som muligt er de beregnede konsekvenser af modellerne relateret til den forventede årlige tilgang af foranstaltningsdomme. Det forventede antal nye årlige foranstaltningsdomme er på baggrund af det foreliggende undersøgelsesmateriale sat til 300.

Af undersøgelsen fremgår, at det ved en gennemførelse af model 1 ved en årlig tilgang på 300 foranstalt-

ningsdomme vil kunne forventes, at disse vil fordele sig med 30 domme, der vil få en længstetid på 3 år, hvoraf 11 domme kan forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (10, hvis tiltalefrafald får forlængende virkning).

114 domme vil få en længstetid på 5 år, og heraf kan 25 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (18, hvis tiltalefrafald i alle tilfælde får forlængende virkning).

Endelig vil 156 foranstaltningsdomme skulle prøves senest 5 år efter dommen og derefter hvert andet år. Ud af disse 156 foranstaltningsdomme kan det forventes, at 61 vil strække sig ud over 5 år. Disse skal sammenlagt prøves ca. 91 gange inden den endelige ophævelse af foranstaltningen.

Ved en gennemførelse af model 2 kan det ved en årlig tilgang på 300 foranstaltningsdomme forventes, at der ud af disse domme vil være 30 foranstaltningsdomme med en længstetid på 3 år. Ud af disse 30 foranstaltningsdomme kan 11 forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (10, hvis tiltalefrafald får forlængende virkning).

Ud af de 300 foranstaltningsdomme vil 196 få en længstetid på 5 år, og heraf må 52 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (39, hvis tiltalefrafald i alle tilfælde får forlængende virkning).

Endelig kan det forventes, at 74 foranstaltningsdomme vil skulle prøves senest 5 år efter dommen, og derefter hvert andet år. Ud af disse 74 foranstaltningsdomme vil 61 være i mere end 5 år. Disse skal sammenlagt prøves ca. 67 gange inden den endelige ophævelse af foranstaltningen.

Ved en gennemførelse af model 3 kan man ved en årlig tilgang på 300 foranstaltningsdomme forvente, at alle 300 domme vil være omfattet af modellen, og at 176 af disse vil være mere end 3 år. Disse 176 foranstaltningsdomme vil sammenlagt skulle prøves ca. 299 gange inden den endelige ophævelse af foranstaltningen.

Ved en gennemførelse af model 4 vil man ved en årlig tilgang på 300 nye domme kunne forvente, at 270 foranstaltningsdomme vil skulle prøves senest 5 år efter dommen og derefter hvert andet år. Ud af disse 270 foranstaltningsdomme vil 86 udstrækkes ud over 5 år. Disse skal sammenlagt prøves ca. 133 gange inden den endelige ophævelse af foranstaltningen.

Endvidere vil man kunne forvente, at 30 foranstaltningsdomme vil skulle prøves for første gang senest 3 år efter dommen og derefter hvert andet år. Ud af de 30 foranstaltningsdomme må det forventes, at 11 vil strække sig ud over 3 år. Disse vil sammenlagt skulle